

[Poul Schlüter]

tal her i folketingset og tro ude i befolkningen, i erhvervslivet og i udlandet på, at nu lægges kursen for alvor om – og vi tripper ikke bare, vi starter med store skridt.

Hr. Ole Espersen hævdede i sin tale, at vi er på vej til at løse de økonomiske problemer. Ja men vi er jo ikke begyndt endnu. Der var ingen som helst dokumentation derfor. Derfor synes jeg også, det er lidt grotesk, når statsministeren i de sidste dage er begyndt at tale om det, han kalder »de forenede obstruktionspartier«. Er det, fordi vi bruger en regel i grundloven, de fleste har været enige om, i forbindelse med byfornyelsesloven? Eller er det sådan, at det efter statsministerens opfattelse er obstruktion, hvis parti er nu engang har den opfattelse – og snese af sagkyndige deler jo vor opfattelse – at statsministerens politik er utilstrækkelig?

Statsministeren vil så gerne skabe indtryk af, at der ikke er forskel på den politik, konservative og venstre fører på den ene side, og fremskridtspartiet på den anden. Tja, det er måske en smagssag. Jeg synes ikke, det er rimeligt. Jeg mener, statsministeren burde erkende, at i mange situationer har venstre og det konservative folkeparti i et samarbejde med socialdemokratiet kunnet løse problemer. Men selvfølgelig kan vi ikke, hvis statsministeren vil føre en politik, som på alle områder, når det drejer sig om det afgørende, er socialdemokratisk. V og K vil sikkert gerne tage et medansvar. Venstre har gjort det, endda i et regeringsfællesskab med statsministerens parti. Det konservative folkeparti har ofte bidraget i forlig, men vi ønsker ikke i det konservative folkeparti at tage et medansvar, så længe statsministerens politik er fuldstændig uden udsigt til at kunne løse problemerne.

Jeg har en enkelt bemærkning om energiministeren. Det skal være den, at naturligvis må vi bøje os for, at der her i folketingset er et flertal for omfattende statshandel med olie. Det er ikke, hvad vi behøver at diskutere nu. Men jeg mener, folketingset må konstatere i dag, at energiministeren har givet tinget og dets udvalg urigtige og misvisende oplysninger om sin embedsførelse. Én ting burde vi kunne være enige om: man må kunne stole på ministrenes informationer til tinget, og da helt specielt, når det drejer sig om fortrolige dokumenter, som ikke er til rådighed for tinget eller offentligheden.

699 Ft

Hr. Ole Espersen havde kun én bemærkning om udenrigspolitikken, nemlig håbet om, at der ikke udbryder storkrig på grund af en computerfejl, og det håb vil vi selvfølgelig gerne tilslutte os. Men jeg synes nu nok, at det er et for magert udenrigspolitisk synspunkt i en afslutningsdebat. Vi vil gerne føje til, at for os er det vigtigste netop nu at få sagt, at vi ønsker et opgør med de kræfter, som søger at splitte sammenholdet i den vestlige verden. Vi mener, at Danmarks frihed ikke har en chance uden et tæt samarbejde om udenrigspolitik og fælles forsvar med vore gamle, troværdige partnere. Vi mener, at vi kan, og vi mener, at vi skal bevare vort lands selvbestemmelsesret og frihed. Men det forudsætter, at vi lever op til vore forpligtelser som led i den vestlige, demokratiske verdens sikkerhedspolitik. Det skal siges under denne afslutningsdebat, som også handler om Danmarks udenrigspolitik.

Glistrup (FP):

Galgenbittert må vi kondolere den danske befolkning med, at folketingset i dag holder jubilæum. For 20. år i træk afsluttes en folketingsårssæson med, at den samlede vurdering, når man sammenfatter, hvad der er sket i folketingsvinterens løb, er, at folketingset har påvirket det danske samfund negativt.

Heri ligger selvfølgelig ikke, at Danmark 1960 var et bedre samfund at leve i, end Danmark 1980 er. Det er ganske vitterligt, at vi har fået det væsentligt bedre. Men det er ikke på grund af folketingsets arbejde, det er på trods af folketingsets indsats. Der er i danske virksomheder udfoldet en flid, et snilde og en arbejdsomhed, som har kunnet hjælpe igennem i disse mange år. Teknik og lægevidenskab og medicinalindustri har hjulpet os fremad. Vi har i kraft af, at skrankerne internationalt er blevet nedbrudt og der har været fred i vor del af verden, kunnet have fremskridt år efter år.

Men efterhånden har folketingsets akkumulerede nedslidningsvirkning med dårlig og negativ politik gjort det sværere og sværere for de positive kræfter i vort samfund at redde Danmark frem til en lys fremtid. Vi ser det i disse måneder, når lægetermometeret, der samfundøkonomisk måler rentens højde, stikkes ind i de danske erhvervsvirksomheder og viser forfærdende tal. Det er efterhånden